

NA HRANE | AT THE LIMIT | AM LIMIT

Mezinárodní výstavní projekt | The International Exhibition Project

Kurátor a autor koncepce | Curator and Author of the Concept: Martin Juef
Kurátorská spolupráce | Curatorial Cooperation: Zorka Lednárová, Tomáš Koudela
Produkce | Production: Tereza Čapandová, Hana Ďuraňová

13. 10. – 26. 11. 2023

Galerie Gong | Gong Gallery
Ruská 2993, Ostrava, Czech Republic
Otevírací hodiny | Opening Hours: út –ne 9–18 | Tue-Sun 9–6

Projekt Am Limit je spolufinancován z rozpočtu Ministerstva Kultury ČR, Česko-německého fondu budoucnosti a Švýcarského Arts Council Pro Helvetia.
The Am Limit project is co-financed by the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Czech-German Future Fund and the Swiss Arts Council Pro Helvetia.

Vystavující umělkyně a umělci | Artists

Silvia Beck, Francisco Klinger Carvalho, Alexandra Holownia, Chan Sook Choi, Nadine Fecht, Pavel Forman, Viktor Frešo, Martin Juef, Martin Kocourek, Tomáš Koudela, František Kowolowski, Zorka Lednárová, Luciana Magno, Matthias Mayer, Falk Nordmann, Armando Queiroz, Monika Rechsteiner, Nina E. Schönefeld, Bignia Wehrli, Markus Wirthmann

Speciální hosté | Special Guests: Milan Dobeš, Julio Le Parc, Bridget Riley

Hraniční zkušenosti a překračování hranic lze považovat za kulturní techniky. V době velkých objevů se nejen překreslovaly mapy, ale zásadně se přeformuloval celý pohled na svět. Hranice vyznačují vnitřní a vnější prostor a vytvářejí kontury existenciálního chování. Hranice jsou dynamické, a proto nikdy nejsou konečné – konečnou hranici představuje pouze smrt. Podle Karla Jaspersa vedou zážitky v mezních situacích k vnitřním změnám, které upřednostňují „bytí možné existence v nás“. Rozvíjíme způsoby, které prospívají naší vlastní suverenitě.

The experience of borders and the overcoming of borders can be understood as cultural techniques, which, for example, in the times of great discoveries, led to the fact that not only maps had to be redrawn but also entire views of the world had to be fundamentally reformulated. Borders mark an inside and an outside, they are formative contours for existential facts. Boundaries are dynamic and therefore never final, only death represents an ultimate boundary. According to Karl Jaspers, experiences of borderline situations lead to inner transformations that promote "the becoming of an existence possible within us". We develop manners that are beneficial to our own sovereignty.

O umělkyních a umělcích | About Artists

Silvia Beck (DE)

je vizuální umělkyně a žije v Berlíně. Vyučuje jako profesorka ilustrace a pohyblivých obrázků na univerzitě v Berlíně. Hochschule Niederrhein v Krefeldu. Ve své práci se zaměřuje na struktury a mechanismy mocenských systémů v kultuře a společnosti, zkoumá neviditelné kódy a funkci umění a uměleckých děl. vzorů v přechodné společnosti. Jako součást tohoto systému se zároveň pokouší rozlousknout jeho fixace tím, že konstruuje dvojí identity a vynalézá nové možnosti vyjádření. Její vyprávění o tajných agentech a superumělcích stírají hranice mezi fikcí a realitou. Pomocí různých médií – jako je video, performance, text a fotografie – čerpá z historie, která se v jejím životě odehrává, a to jak na poli výstavního prostoru v podobě site-specific konfigurací a aranžmá. Její práce byla představena na mnoha samostatných i skupinových výstavách, včetně projektů Global Loop (2000–2005), Komplex 200X (2006–2010), Superlabel (2011–2015) a Complicity Report (2016–2018). Silvia Beck byla oceněna Förderpreis des Landes Rheinland-Pfalz a získala pracovní stipendia od berlínského senátního odboru pro kulturu a Berlínské kulturní nadace. V roce 2015 byla rezidenční umělkyní v Q21 International Museumsquartier ve Vídni. www.silviabeck.de

is a visual artist and lives in Berlin. She teaches as a professor of illustration and moving images at the Hochschule Niederrhein in Krefeld. Her work focuses on the structures and mechanisms of power systems in culture and society, exploring invisible codes and the function of art and artistic role models in a transitional society. As part of the system, she simultaneously attempts to crack its fixations by constructing double identities and inventing new possibilities of expression. Her narratives of undercover agents and super artists blur the boundaries between fiction and reality. Using a variety of media – such as video, performance, text and photography - she draws on the exhibition space in question in the form of site-specific configurations and arrangements. Her work has been shown in numerous solo and group exhibitions, including the projects Global Loop (2000–2005), Komplex 200X (2006–2010), Superlabel (2011–2015) and Complicity Report (2016–2018). Silvia Beck was awarded the Förderpreis des Landes Rheinland-Pfalz and she received working scholarships from the Berlin Senate Department for Culture and the Berlin Cultural Foundation. In 2015 she was artist-in-residence at Q21 International Museumsquartier in Vienna. www.silviabeck.de

Chan Sook Choi (KOR)

získala diplom v oboru vizuální komunikace a mediálního umění a magisterský titul na Berlínské univerzitě umění. V roce 2008 získala Choi hlavní cenu na mezinárodní soutěži mediálního umění. Bibliart a berlínského muzea Pergamon a v roce 2009 byla vybrána jako autorka Nafög Award, programu podpory pro mladé umělce financovaného městem Berlín. V roce 2017 obdržela cenu Nadace Ilse Augustin v berlínském Stadtmuseu. V Koreji představila Choi své dílo v soukromé sbírce jako vybraná umělkyně NArT, programu podpory pro mladé umělce, který v roce 2010 nabídla Nadace pro umění a kulturu v Soulu. V roce 2012 byla Choi vybrána jako umělkyně zítřka Sungok Art Museum a získala cenu pro mladé umělce na festivalu Loop Gallery v roce 2015 a Program podpory mladých umělců v Soulském muzeu umění v roce 2017. Choi provádí své narativní experimenty na téma psychologické migrace a lidské paměti s využitím různých metod. médií a interdisciplinárního přístupu, jak je vidět na představeních

v Korejském národním divadle, Humbolt Forum Berlin, Galaxy Museum of Contemporary Art Sacheon, REAL DMZ PROJECT, Grimm Museum Berlin a Art Sonje Center Seoul.
www.chansookchoi.com

received her diploma in visual communication and media art and her master's degree from the Berlin University of the Arts. In 2008, Choi won the top prize at the international media art competition of the Bibliart and Berlin Pergamon museums, and she was chosen as the 2009 artist of the Nafög Award, a support programme for young artists funded by the city of Berlin. In 2017, she received an award from the Ilse Augustin Foundation at the Stadtmuseum Berlin. In Korea, Choi presented her work in a private collection as a selected artist of NArT, a support programme for young artists offered by the Seoul Foundation for Arts and Culture in 2010. In 2012, Choi was selected as Tomorrow's Artist by Sungok Art Museum and received the Young Artist Prize at Loop Gallery in 2015 and the Young Artist Support Programme at Seoul Museum of Art in 2017. Choi conducts her narrative experiments on psychological migration and human memory using different media and an interdisciplinary approach, as seen in performances at the National Theatre of Korea, Humbolt Forum Berlin, Galaxy Museum of Contemporary Art Sacheon, REAL DMZ PROJECT, Grimm Museum Berlin and Art Sonje Center Seoul.
www.chansookchoi.com

Nadine Fecht (DE)

žije a pracuje v Berlíně. Vystudovala výtvarné umění na Berlínské univerzitě umění, jazyky a archeologickou kresbu na Humboldtově univerzitě v Berlíně. Její velkoformátové kresby a instalace, které zahrnují i časosběrná média, byly mj. vystaveny v Kunstmuseum Basel, Museum für Konkrete Kunst, Hamburger Kunsthalle, Kupferstichkabinett SMB Berlin, Museum für Konkrete Kunst, Museum für Kunst, Hamburger Kunsthalle, Kupferstichkabinett SMB Berlin, Museum für Konkrete Kunst Kunstverein Harburger Bahnhof Hamburg, Akademie der Künste Berlin a Golden Pudelclub. Hamburg. Kromě různých stipendií (např. Villa Aurora, Stiftung Kunstfonds, Dorothea Erxleben, berlínské stipendium Junge Akademie der AdK), získala v roce 2014 Cenu Willa Grohmann Akademie der Künste v Berlíně. Její díla jsou také součástí veřejných sbírek, jako jsou Kunstmuseum Basel, Hamburger Kunsthalle, Hamburger Kunsthalle, Kupferstichkabinett Berlin, Berlinische Galerie, Neuer Berliner Kunstverein, Kunsthalle Mannheim a Herzog Anton Ulrich Museum a další. Kromě výuky kresby v HBK Braunschweig vyučovala kresbu a sochařství v Mozarteu v Salcburku. www.nadinefecht.com

lives and works in Berlin. She studied Fine Arts at the Berlin University of the Arts, Languages and Archaeological Drawing at the Humboldt University Berlin. Her large-format drawings and installations, which also include time-based media, have been exhibited at the Kunstmuseum Basel, the Museum für Konkrete Kunst, the Hamburger Kunsthalle, the Kupferstichkabinett SMB Berlin, the Kunstverein Harburger Bahnhof Hamburg, the Akademie der Künste Berlin and the Golden Pudelclub Hamburg, among others. In addition to various scholarships such as the Villa Aurora, Stiftung Kunstfonds, Dorothea Erxleben or the Berlin Scholarship of the Junge Akademie der AdK, she was awarded the Will Grohmann Prize of the Akademie der Künste Berlin in 2014. Her works are also part of public collections such as the Kunstmuseum Basel, the Hamburger Kunsthalle, the Kupferstichkabinett Berlin, the Berlinische Galerie, the Neuer Berliner Kunstverein, the Kunsthalle Mannheim and the Herzog Anton Ulrich Museum. Beyond her teaching of extended drawing at the HBK Braunschweig, she taught drawing

at the interface with sculpture at the Mozarteum in Salzburg. From 2018-2019, she was the administrator of the professorship Basic Drawing at the HBK Braunschweig.
www.nadinefecht.com

Pavel Forman (CZ)

studoval mezi léty 1997–2001 v Olomouci na Univerzitě Palackého. Od roku 2002 navštěvoval přednášky o nové německé literatuře a kultuře jižní Asie na Humboldtově univerzitě. Svá berlínská studia úspěšně ukončil na prestižní berlínské Universität der Künste v roce 2006. V roce 2015 získal titul Ph.D. na KVV Univerzity Palackého v Olomouci. V současné době působí jako pedagog na Katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, kde vyučuje malbu. Žije a tvoří v Ostravě. Pro Formanovo dílo je charakteristické tvarové bohatství a sofistikovaná barevná agresivita jeho obrazů. Jeho motivický rejstřík je rozsáhlý. Nacházejí se v něm ikonické i bezejmenné figury českých i evropských dějin, traktované jako velkoformátová vizuální pragmatika či parafráze kompozic a gest všemožných znakových systémů, inspirované uměním pop artu a street artu. www.pavelforman.freepage.cz

studied at Palacky University in Olomouc, Czech Republic from 1997 to 2001. In 2002 he attended lectures on new German literature and South Asian culture at the Humboldt University in Berlin. In 2006, he received a Master's degree from the Department of Art in Context at the Berlin University of the Arts. He successfully completed his PhD studies at the University in Olomouc in 2015. He currently teaches painting at the University in Ostrava. A variety of forms and a refined, aggressive colourfulness are characteristic of Forman's visual work, which is inspired by pop art and street art. His subjects are extensive and include iconic and nameless characters from Czech and European history, which are incorporated into his large-format paintings as visual paraphrases of a diverse system of signs. Forman lives and works in Ostrava. www.pavelforman.freepage.cz

Viktor Frešo (SK)

studoval mezi léty 1999–2001 v ateliéru sochařství u Jozefa Jankoviče a Jána Hoffstädtera na bratislavské Vysoké škole výtvarných umění. Později (v letech 2001–2005) přešel do Prahy na Akademii výtvarných umění, kde studoval nejdříve malbu u Vladimíra Skrepla a následně nová média u Michaela Bielického. Autor žije a tvoří v Bratislavě, často pobývá i v České republice. Frešo patří mezi nejvýraznější postavy současného umění po roce 2000 v regionu bývalého Československa. Jeho celkový přístup k umění je velmi netypický, avšak zároveň silně reflektující společenskou a kulturní situaci. Umělec vytváří rafinované koncepty a projekty, které prezentuje jako zdánlivě jednoduchá, ukončená umělecká díla „Piece of Art“. Ve své tvorbě je často kritický a agresivně vyjadřuje pohrdání samotnou výtvarnou scénou a jejími procesy, avšak s podtónem lehkosti, humoru a hry. Jedním z nejzajímavějších prvků jeho tvůrčího procesu je zdánlivý kontrapunkt důrazu na obrovské, grandiózní Ego spojené s Gestem v kombinaci s odzbrojující sebeironickou pokorou. www.viktorfreso.com

Between 1999 and 2001, he studied at the Studio of sculpture under the guidance of Professor Jozef Jankovič and Ján Hoffstädtera at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. Later (between 2001 and 2005) he moved to Prague where he studied at the Academy of Fine Arts. First he studied painting at the Studio of Vladimír Skrepl and then new media at the Studio of Michael Bielický. The author lives and works in Bratislava. He often resides in Ostrava, the Czech Republic. Frešo is one of the most prominent figures of contemporary art after 2000 in the region of former Czechoslovakia. His overall

approach to art is very atypical, but at the same time he strongly reflects the social and cultural situation. The artist creates refined concept and projects, which he represents as seemingly simple, finished works of art „Piece of art“. In his work, he is often critical and aggressively expresses contempt for the art scene itself and its processes, but with an undertone of lightness, humour and play. One of the most interesting elements of his creative process is the apparent counterpoint of the emphasis on the huge, grandiose Ego associated with Gesture combined with disarming self-ironic humbleness.

www.viktorfreso.com

Alexandra Holownia (PL)

se narodil ve Wrzesni/Polsku. Vystudovala design na Univerzitě umění v Poznani a scénografii a divadelní vědu. kostýmní výtvarnictví na Akademii umění ve Varšavě. V roce 2006 dokončila postgraduální studium program Umění v kontextu na berlínské Univerzitě umění. Pracuje jako nezávislá výtvarnice a filmová výtvarnice. pro různé polské noviny a časopisy a byla spoluzakladatelkou polského uměleckého časopisu Arteon v roce 1999. V letech 2009-2014 vyučovala kostýmní výtvarnictví a performance na Divadelní fakultě AMU v Praze. Academy Berlin. V letech 2015 až 2017 byla členkou souboru francouzského choreografa Jerome Bela v berlínském divadle HAU 1. Jako umělkyně, politická aktivistka a kurátorka vede kampaně. za práva žen a sexuální sebeurčení. Spolupracuje s britským ženským projektem Biddy a britskou ženskou organizací Filia. Na svou uměleckou činnost získala několik grantů grantů. Od roku 2008 vystupovala na mezinárodní scéně jako performerka se zastávkami v Argentině, Bangladéši, Belgii, Bolívii, Číně, Německu, Anglii, Finsku, Francii, Ghaně, Maďarsku, Indii, Irsku, Lotyšsku, Nizozemsku, Norsku, Polsku, Srbsku, Singapuru, Švýcarsku, Tchaj-wanu, České republice, Togu, USA, Vietnamu a na Kypru. <https://alexandraholowniaperformance.com/>

was born in Wrzesnia/Poland. She studied design at the University of Arts in Poznan and stage and costume design at the Academy of Arts in Warsaw. In 2006 she completed the postgraduate programme Art in Context at the Berlin University of the Arts. She works as a freelance art and film critic for various Polish newspapers and magazines and was co-founder of the Polish art magazine Arteon in 1999. From 2009 to 2014 she taught costume design and performance at the Theatre Academy Berlin. From 2015 to 2017 she was a member of the ensemble of French choreographer Jerome Bel at the HAU 1 theatre in Berlin. As an artist, political activist and curator, she campaigns for women's rights and sexual self-determination. She cooperates with the British women's project Biddy and the British women's organisation Filia. She has received several grants for her artistic work. Since 2008, she has performed internationally as a performance artist with stops in Argentina, Bangladesh, Belgium, Bolivia, China, Germany, England, Finland, France, Ghana, Hungary, India, Ireland, Latvia, Netherlands, Norway, Poland, Serbia, Singapore, Switzerland, Taiwan, Czech Republic, Togo, USA, Vietnam and Cyprus.

<https://alexandraholowniaperformance.com/>

Martin Juef (DE)

se narodil v roce 1966 v Berlíně. Studoval malbu a umění v kontextu na Universität der Künste v Berlíně. Ve své umělecké tvorbě se zamýšlí nad používáním obrazů reinterpetací fotografických aspektů reality. Čerpá z fotografií různých žánrů, které používá jako citace událostí v čase a prostoru. S odkazem na koncepty kulturní filosofie a neurovědecké poznatky o významotvorné funkci paměti, zkoumá vztah mezi individuální a kolektivní pamětí. Jeho práce byly vystavovány na mnoha samostatných a skupinových výstavách po celém světě. Jeho práce jsou zastoupeny v mnoha veřejných i soukromých

sbírkách (např. Museu Nacional da República, Brasília; Collection Chagas Freitas, Brazil, Collection Deutsche Bank). Od roku 2011 působí taktéž jako kurátor. www.martinjuef.de

was born in Berlin in 1966. He studied painting and art in context at the Berlin University of the Arts. In his artistic work, he reflects on the use of images by reinterpreting photographic aspects of reality. He draws on photographs of different genres, which he uses like quotations of events in time and space. With reference to concepts of cultural philosophy and neuroscientific findings on the meaning-giving function of memory, he examines the relationship between individual and collective memory. Martin Juef's paintings have been shown internationally in many solo and group exhibitions and he is represented with his works in many public and private collections (e.g. in the collection of the Museu Nacional da República in Brasília, Brazil, the Chagas Freitas Collection and the Deutsche Bank Collection). Since 2011 he has also worked as a curator. www.martinjuef.de

Francisco Klinger Carvalho (BR)

was born in Óbidos, Brazil, in 1966. Today he lives and works in Mannheim. He studied fine arts at the Universidade Federal do Pará in Belém/Brazil from 1993 to 1997 and at the Kunstakademie Düsseldorf with Prof. Tony Cragg from 1997 to 1999 on a DAAD scholarship. In 2001 he was Artist in Residence at the Kunstverein Bellevue Saal in Wiesbaden. In 2001 he received the working scholarship of the Instituto de Arte do Pará for the project "Ajuri: a estética utilitária da Amazonia". From 2009 to 2011, he was a visiting professor at the Universidad Nacional de Bogotá in Colombia. In 2012 he received the scholarship of the Sparkasse Jockgrim/Kandel, Rhineland-Palatinate, and in 2013 an award from the Premio Itamaraty de Arte in Brasília. He is currently a lecturer at the Mannheim Art Academy. www.franciscoklingercarvalho.com

Martin Kocourek (CZ)

je český sochař, tvořící a žijící v Praze. Je absolventem sochařského ateliéru Kurta Gebauera na VŠUP v Praze. Kocourek ve svých sochách tematizuje a rozvíjí hlubokou transcendentální zkušenost, avšak zároveň se snaží být ve svém sochařském výrazu maximálně úsporný. Rozpoznávacím prvkem Kocourkovy tvorby je kontrast mezi materiálem, často odpadovým s hlubokým myšlenkovým obsahem. Sochař z odpadových nebo průmyslově využívaných materiálů vytváří minimalisticky čisté objekty s výrazně symbolickým přesahem. www.martinkocourek.com

is a Czech sculptor who lives and works in Prague. He studied sculpture with Kurt Gebauer at the Academy of Arts in Prague. In his sculptures he takes up transcendental experiences and develops them further. In doing so, he tries to be formal and maximally economical at the same time. His works usually have a metaphorical meaning, but the message is always topical and clear. Kocourek works mainly with metal and uses the principle of post-production, giving new meaning to old things, be it an empty can, a rubbish bin, a fire extinguisher or a piece of rusted metal. www.martinkocourek.com

Tomáš Koudela (CZ)

mezi léty 2009–2019 studoval dějiny umění a kulturní dějiny na Filozofické fakultě Ostravské univerzity, kde taktéž získal titul Ph.D. z kulturních dějin. Pracuje jako nezávislý

kurátor a jako proděkan na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, kde taktéž působí jako odborný asistent na Katedře výtvarné výchovy. V současné době žije a tvoří v Ostravě a Ostravici. Básník, prozaik, kurátor, teoretik současného umění a výtvarný autodidakt – Tomáš Koudela (někdy píšící pod pseudonymem Jan Vrak) na přelomu 80. a 90. let minulého století působil jako redaktor v havířovské revue, posléze edici a nakonec nakladatelství M.U.K.L. V roce 1992 se podílel na založení olomouckého nakladatelství Votobia, v němž působil na vedoucí pozici do roku 2005. Ve své výtvarné tvorbě se mj. věnuje vizuální poezii. Text se v jeho práci stává vizuální materií readjustovanou z původních obsahů do nových významových kontextů.

https://cs.wikipedia.org/wiki/Tomáš_Koudela

Between 2009 and 2019, he studied Art History and Cultural History at the Faculty of Arts of the University of Ostrava (PhD). He works as an assistant professor at the Department of Art Education at the Faculty of Education of the University of Ostrava and as an independent curator of Czech contemporary art. He currently lives and works in Ostrava and Ostravice. Koudela is a poet, prose writer, curator, contemporary art theorist and art autodidact. He (sometimes using the pseudonym Jan Vrak) at the turn of the 1980s and 1990s worked as an editor in the Havířov Revue, then he worked for M.U.K.L., a publishing house. In 1992, he participated in founding the Votobia publishing house in Olomouc, where he held a leading position until 2005. In his fine art work he devotes himself to visual poetry. Text becomes a visual material readjusted from original contents to new meaning contexts. https://cs.wikipedia.org/wiki/Tomáš_Koudela

František Kowolowski (CZ)

studoval mezi léty 1986–1991 na Akademii výtvarných umění ve Varšavě (ateliér malby: J. Tarasin, R. Winiarski). V současné době působí jako vedoucí Ateliéru malby 2 na Fakultě umění Ostravské univerzity. Autor žije a tvoří v Brně a Ostravě. Kowolowski je všestranný umělec, který se mimo jiné věnuje i kurátorské a kritické činnosti. Typickým odvětvím umělecké tvorby, kterou se Kowolowski zabývá, je akční tvorba, uskutečňovaná skrze performance a happeningy, v nichž je konfrontován angažovaný umělecký výkon s aktuálním sociokulturním kontextem. Kowolowského dílo se často kriticky vymezuje i vůči aktuálním politickým fenoménům, akcentuje i specifické profesní problémy, mj. roli umělce ve společnosti. Autor neváhá doslova nastavovat i vlastní kůži, do níž si např. při performanci *This Body Belongs to Art* nechal vyřezat text nožem.

www.artlist.cz/frantisek-kowolowski-3186/

He studied at the Academy of Fine Arts in Warsaw (painting studio of J. Tarasin and R. Winiarski) between 1986 and 1991. He is currently the head of the Painting Studio 2 at the Faculty of Fine Arts and Music, University of Ostrava. The author lives and works in Brno and Ostrava. Kowolowski is a versatile performer who is involved in a curatorial as well as critical activity. Kowolowski is engaged in active creation undertaken through performances and happenings, in which Kowolowski explores the boundaries of commitment to art and its authors in contemporary society. Kowolowski's work is very critical, even against political structures and role of the artist in society. He does not hesitate to go out on a limb. During the performance *This Body Belongs to Art* he had his skin carved into with a knife.

www.artlist.cz/frantisek-kowolowski-3186/

Zorka Lednarova (SK, DE)

se narodila v Bratislavě na Slovensku. Studovala sochařství na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, ateliér J. Meliša a J. Hoffstädtera (1995–2000), na Muthesius Hochschule für Kunst und Gestaltung v Kielu, Německo (1997–2002) v oboru sochařství a projekty u prof. H. Brunnera a R. Weißledera a na Čínské národní akademii v Hangzhou (1998–1999). Postgraduální studium (2002–2007) úspěšně absolvovala na Institutu pro umění v kontextu na Universität der Künste v Berlíně. Od roku 2007 vedla osm let Okk/Raum 29 (Organ kritischer Kunst) – interdisciplinární dialog politického umění a aktivizmu v Kolonie Wedding v Berlíně. Zorka Lednárová jako umělkyně, aktivistka a kurátorka vnímá umění a jeho instituce v kontextuálních vztazích, pracuje s napětím mezi globálním a místním. Od roku 1994 pravidelně vystavuje doma i v zahraničí.

www.lednarova.com

was born in Bratislava, Slovakia. She has lived and worked in Berlin since 1997. She studied sculpture at the Academy of Arts in Bratislava (diploma), at the National Academy of Arts in Hangzhou, China, and at the Muthesius Academy of Arts in Kiel (diploma). In 2005, she completed her postgraduate studies at the Institute for Art in Context at the UdK Berlin on a DAAD scholarship. From 2007 to 2015, she directed the project space Okk/Raum 29 (Organ kritischer Kunst) in the Kolonie Wedding, which programmatically represents an interdisciplinary dialogue between art and political engagement. As an artist, political activist and curator, she addresses the contextual relationships of art and the institutions linked to it. Geopolitical issues form an important point of reference in her artistic work. Since 1994, she has exhibited internationally in Germany, Slovakia, the Czech Republic, Switzerland, Poland, Russia, Croatia, Japan, China, Macedonia, Slovenia, Lithuania, Austria and Brazil. www.lednarova.com

Luciana Magno (BR)

se narodil v roce 1987 v Belém do Pará v Brazílii. Vystudovala výtvarné umění a technologii obrazu na Universidade da Amazônia a Universidade Federal do Pará v Belému. V současné době se věnuje doktorát na Univerzitě v São Paulu (USP). Luciana Magno pracuje v oblasti performance, fotografie, videa, objektového umění a webových stránek. Její výzkum se zaměřuje na body art a akční umění a zabývá se politickými, sociálními a antropologickými otázkami souvisejícími s rozvojem Amazonie. regionu. Integrace jejího těla do krajiny je určujícím a opakujícím se prvkem jejích prací. ve své práci. Její díla byla v roce 2013 vystavena v Muzeu umění v Rio de Janeiro (MAR), v Centro Cultural Banco do Nordeste ve Fortaleza v roce 2014 a v Museu do Estado do Pará v Belému v roce 2013. 2014, kde obdržela cenu pro umělce. Stala se vítězkou 10. ročníku soutěže Rede Nacional Funarte Artes Visuais s projektem "Telefone sem fio" ("Bezšňůrový telefon"), který překračuje hranice v rámci z Oiapoque na severu Brazílie do Chuí na jihu po dálnicích a vodních cestách. Vznikl tak video a audio archiv dokumentující kulturní rozmanitost pod specifických historických a geografických podmínkách země. Její díla jsou ve sbírkách Museu de Arte do Rio (MAR), Museu de Arte Contemporânea do Rio Grande do Sul, Museu da Universidade Federal do Pará, Fundação Romulo Maiorana a Associação Cultural Video do Brasil.

<https://www.pipaprize.com/artists/luciana-magno/>

was born in 1987 in Belém do Pará, Brazil. She studied Fine Arts and Image Technology at the Universidade da Amazônia and the Universidade Federal do Pará in Belém. She is currently doing her PhD at the University of São Paulo (USP). Luciana Magno works in the fields of performance, photography, video, object art and websites. Her research

focuses on body and action art and she addresses political, social and anthropological issues related to the development of the Amazon region. The integration of her body into the landscape is a defining and recurring element of her work. Her works were exhibited at the Rio de Janeiro Art Museum (MAR) in 2013, at the Centro Cultural Banco do Nordeste in Fortaleza in 2014 and at the Museu do Estado do Pará in Belém in 2014, where she received an artist's award. She was the winner of the 10th edition of the Rede Nacional Funarte Artes Visuais with the project "Telefone sem fio" ("Cordless Telephone"), crossing the country from Oiapoque in the north of Brazil to Chuí in the south via highways and waterways. This has resulted in a video and audio archive documenting the cultural diversity under the country's particular historical and geographical conditions. Her works are in the collections of the Museu de Arte do Rio (MAR), the Museu de Arte Contemporânea do Rio Grande do Sul, the Museu da Universidade Federal do Pará, the Fundação Romulo Maiorana and the Associação Cultural Video do Brasil.
<https://www.pipapriize.com/artists/luciana-magno/>

Matthias Mayer (DE)

pracuje jako výtvarník od počátku 90. let. Jeho umělecká tvorba zahrnuje malbu, sochařství, instalace, video, performance a fotografie. V roce 2012 založil hudební projekt Sporty Jesus společně s Jensem Christianem Madsenem. Jeho umělecký přístup spočívá ve zpochybňování společenských pravidel a reality na pozadí popkultury. Zabývá se zejména interakcí vizuálního umění a hudby. Matthias Mayer pracoval a vystavoval na mezinárodní úrovni, mimo jiné jako účastník ISCP v New Yorku (1996/1997), jako vítěz soutěže Muzea historie Petrohradu v Rusku (1995) a jako účastník projektu Zendai Museum of Modern Art v Šanghaji (2008). Od berlínského senátního kancléřství získal mimo jiné finanční podporu na projekt "Let the Rhythm Hit 'Em" v Kunstraum Kreuzberg/Bethanien (2011) a na projekt "Porte de Berlin" od Künstlerhaus Schloss Balmoral (2005). V roce 2003 založil Matthias Mayer projektový prostor Spor Klübü jako člen sítě projektových prostorů Kolonie Wedding v Berlíně. Od té doby zde realizoval více než 100 výstav. Během tohoto období byla jeho projektovému prostoru dvakrát udělena Cena pro umělecké projektové prostory a iniciativy (2014 a 2019), kterou uděluje berlínský senátní odbor pro kulturu a Evropu. www.matthiasmayer.org

has been working as an artist since the early 1990s. His artistic work includes painting, sculpture, installation, video, performance and photography. In 2012, he founded the music project Sporty Jesus together with Jens Christian Madsen. His artistic approach is a questioning of social rules and realities against the background of pop culture. In particular, he is concerned with the interaction of visual art and music. Matthias Mayer has worked and exhibited internationally, among others as a participant of the ISCP in New York (1996/1997), as a competition winner of the Museum of History of St. Petersburg in Russia (1995) and as a project participant of the Zendai Museum of Modern Art in Shanghai (2008). He has received project funding from the Berlin Senate Chancellery, among others, for the project "Let the Rhythm Hit 'Em" at Kunstraum Kreuzberg/Bethanien (2011) and for the project "Porte de Berlin" from Künstlerhaus Schloss Balmoral (2005). In 2003 Matthias Mayer founded the project space Spor Klübü as a member of the project space network Kolonie Wedding in Berlin. Since then he has realised more than 100 exhibitions there. During this period, his project space was twice awarded the Prize for Artistic Project Spaces and Initiatives (2014 and 2019), which is awarded by the Berlin Senate Department for Culture and Europe.
www.matthiasmayer.org

Falk Nordmann (DE)

se narodil v roce 1965 v Sélestatu (Alsasko, Francie), dnes žije v Berlíně. V 17 letech složil přijímací zkoušky na Fachhochschule Hamburg, dnešní HAW (Univerzita aplikovaných věd). Zde v letech 1983-1986 studoval ilustraci a komunikační design. V roce 1987 se přestěhoval do Hagenu v Severním Porýní-Vestfálsku, kde založil "Kooperative K" společně se sochařem a výtvarníkem přáteli malíři, která sehrála rozhodující roli při utváření uměleckého života města na konci 80. let. a 90. letech 20. století. Od svých uměleckých začátků pracoval Falk Nordmann především jako kreslíř; od roku 1990 se věnoval kreslení a působí také jako ilustrátor. Kromě kreseb se v devadesátých letech věnoval také malbě. a sochařstvím, grafikou a grafickými romány. V roce 2012 společně s Dieterem Jüdtem a Andreasem Rauthem vytvořil v roce 2012 tzv. založili výstavní, událostní a diskusní společenství "Wunderblock", které se v posledních letech vyvinulo v žánrově rozsáhlé berlínské fórum pro teorii vizuální komunikace a ilustrace.

www.falknordmann.de

was born in 1965 in Sélestat (Alsace, France), today he lives in Berlin. At the age of 17, he passed the entrance exam at the Fachhochschule Hamburg, today's HAW (University of Applied Sciences). There he studied illustration and communication design from 1983 to 1986. In 1987, he moved to Hagen, North Rhine-Westphalia, where he founded the "Kooperative K" together with sculptor and painter friends, which played a decisive role in shaping the artistic life of the city in the late 1980s and 1990s. Since his artistic beginnings, Falk Nordmann has worked primarily as a draughtsman; he is also active as an illustrator. In addition to his drawings, in the 1990s he also worked with painting and sculpture, prints and graphic novels. In 2012, together with Dieter Jüdt and Andreas Rauth, he founded the exhibition, event and discussion community "Wunderblock", which in recent years has developed into a genre-spanning Berlin forum for the theory of visual communication and illustration. www.falknordmann.de

Armando de Queiroz Santos Junior (BR)

absolvoval bakalářské studium výtvarných umění na Institutu věd o umění (ICA) na Universidade Federal do Pará a postgraduální studium výtvarného umění v Minas Gerais v Brazílii. Od roku 2008 do 2011 působil jako koordinátor a kurátor sdružení osmi muzejních jednotek ve státě Pará. Na adrese 2012 byl ředitelem Muzea obrazu a zvuku – MIS-PA a v letech 2013 až 2015 byl ředitelem Muzea obrazu a zvuku – MIS-PA. ředitelem muzea Casa das Onze Janelas v Belém do Pará. Je členem Kuratoria Rady asociace Photoactiva (PA). Od roku 1993 vystavuje svá díla na mezinárodních výstavách, např. mnoha skupinových i samostatných výstavách. Žije a pracuje v Belému, Rondon do Pará a v Belo Horizonte. www.pipaprize.com/paq/artist/armando-queiroz/

graduated (Bachelor of Visual Arts) from the Institute of Art Sciences (ICA) of the Universidade Federal do Pará and from the Graduate School of Fine Arts in Minas Gerais, Brazil. From 2008 to 2011, he was coordinator and curator of an association of 8 museum units in the state of Pará. In 2012, he was director of the Museum of Image and Sound – MIS-PA and from 2013 to 2015, he was director of the Casa das Onze Janelas Museum in Belém do Pará. He is a member of the Curative Council of the Photoactiva Association (PA). Since 1993, he has shown his work internationally in many group and solo exhibitions. He lives and works in Belém, Rondon do Pará and in Belo Horizonte. www.pipaprize.com/paq/artist/armando-queiroz/

Monika Rechsteiner (CH)

se narodila ve Švýcarsku a pracuje jako vizuální umělkyně v oblasti fotografie, videa a instalace. Absolvovala studium na Škole umění a designu v Lucernu a na berlínské Univerzitě umění na katedře umění v kontextu. Dnes vyučuje vizuální design na Vysoké škole pedagogické v Curychu. Ústředním tématem jejích videí a instalací je městský prostor. Její adaptace avantgardních strategií při použití kamery a montáže má za cíl zostrřit a zároveň zpochybnit vnímání. Součástí jejího životopisu jsou rezidenční pobyty v Helsinkách a Tokiu a několik ocenění za její práci. Její práce byly vystaveny na mnoha mezinárodních výstavách ve Švýcarsku, Německu, Nizozemsku, Japonsku, Finsku, Kanadě, Brazílii a v Turecku. Monika Rechsteiner pracuje převážně samostatně, ale také ve spolupráci v oblasti performance, divadla, filmu a hudby. www.echtzeitverdichtung.org

was born in Switzerland and works as a visual artist in the fields of photography, video and installation. She completed her studies at the Lucerne School of Art & Design and at the Berlin University of the Arts in the department of Art in Context. Today she teaches visual design at the Zurich University of Teacher Education. The central theme of her videos and installations is urban space. Her adaptation of avant-garde strategies in the use of the camera and montage aims to sharpen and at the same time question perception. Residencies in Helsinki and Tokyo as well as several awards for her work are part of her CV. Her work has been shown internationally in numerous exhibitions in Switzerland, Germany, the Netherlands, Japan, Finland, Canada, Brazil and Turkey. Monika Rechsteiner works mostly independently, but also in collaborations in the fields of performance, theatre, film and music. www.echtzeitverdichtung.org

Nina E. Schönefeld (DE)

se narodila v Berlíně. Studovala na Berlínské univerzitě umění a na Royal College of Art v Londýně. Již několik let přednáší v oblasti výtvarného umění na soukromých vysokých uměleckých školách a univerzitách. Je držitelkou titulu magistra umění a doktorátu v oboru teorie umění (Dr. Phil.). Scénáře budoucnosti, které Nina E. Schönefeld ve svých filmech vytváří, jsou úzce spjaty se současnými ekologickými a geopolitickými otázkami. V projektech jako #femalehereos a #hackerontherun vypráví příběhy hackerů, novinářů a ekologických aktivistů. Konstruuje světy, v nichž jsou lidé nuceni bojovat za svou svobodu a samotnou existenci. Přitom si pohrává se stereotypními genderovými rolemi a staví superhrdiny do centra dění. www.ninaeschoenefeld.com

was born in Berlin. She studied at the Berlin University of the Arts and the Royal College of Art in London. She has been lecturing in the field of visual arts at private art colleges and universities for several years. She holds a Master of Arts and a PhD in art theory (Dr. Phil.). The future scenarios that Nina E. Schönefeld creates in her films are closely linked to current ecological and geopolitical issues. In projects such as #femalehereos and #hackerontherun, she tells stories of hackers, journalists and environmental activists. She constructs worlds in which people are forced to fight for their freedom and very existence. In doing so, she plays with stereotypical gender roles and places superheroines at the centre of the action. www.ninaeschoenefeld.com

Bignia Wehrli (CH)

se narodil v roce 1979 ve Švýcarsku. Dnes žije v Berlíně a Sternenbergu (CH). Vystudovala výtvarnou výchovu umění na Hochschule für Bildende Künste Dresden (magisterská studentka Moniky Brandmeier), na École des Beaux-Arts v Paříži a na Čínské akademii umění v Chang-čou. Ve své umělecké praxi se zabývá procesy vizualizace a převáděním prchavých procesů do podoby, v níž se odehrávají. obrazy. Vytvoří nástroje a metody notace, s jejichž pomocí zaznamenává efemérní události a performativní akce a umísťuje je do nových referenčních sítí. Často je dílo zdánlivě jen pozůstatkem něčeho jiného, zakódovanou stopou, znakem nebo odkazem na něco jiného. něčemu neviditelně skutečnému. Bignia Wehrli působila na různých pedagogických pozicích na HfBK v Drážďanech, na UdK Berlín a Mozarteu Salcburk a dalších. Od roku 2015 vyučuje umění na Fakultě architektury a krajiny na Leibnitzově univerzitě v Hannoveru. www.bigniawehrli.de

was born in Switzerland in 1979. Today she lives in Berlin and Sternenberg (CH). She studied fine arts at the Hochschule für Bildende Künste Dresden (master student of Monika Brandmeier), at the École des Beaux-Arts Paris and at the China Academy of Art in Hangzhou. In her artistic practice she is concerned with processes of visualisation and with the translation of fleeting processes into images. She develops instruments and methods of notation with the help of which she record ephemeral events and performative actions and places them in new networks of references. Often a work is seemingly only the remnant of something else, a coded trace, a sign or a reference to something invisibly real. Bignia Wehrli has held various teaching positions at the HfBK Dresden, the UdK Berlin and the Mozarteum Salzburg, among others. Since 2015 she has been teaching art at the Faculty of Architecture and Landscape at Leibnitz University Hanover. www.bigniawehrli.de

Markus Wirthmann (DE)

se narodil v roce 1963 v Aschaffenburgu nad Mohanem. Studoval na Kunstuniversität v Braunschweigu a na Akademii výtvarných umění v Praze na Universität der Künste Berlin. Svá díla konstruuje z efemérních a amorfních materiálů. Voda, písek, světlo a vzduch jsou uspořádány v technických experimentech, které přetvářejí vědecké procesy v estetickém pojetí. Zatímco materiálové podmínky určuje umělec, formu je obvykle přenechává strojům, které reprodukují zdánlivě přírodní jevy, jako je např. vznik písečných dun nebo zatmění Slunce. Na mnoha jeho výstavách jsou díla a přístroje, které je vytvořily, jsou vystaveny vedle sebe. Tímto způsobem se umělec vyhýbá metafyzickým nebo poetickým odkazům. Místo toho se Wirthmannovy sochy nacházejí v permanentním stavu pohybu a vytvářejí dojem vzhled, který jakoby zároveň tematizoval podmínky jejich vzniku. Markus Wirthmann získal ocenění jako Cuanuswerk, Worpsswede, Dixovu cenu a cenu Fondu umění. Žije a pracuje v Berlíně. www.markus-wirthmann.de

was born in 1963 in Aschaffenburg am Main. He studied at the Kunstuniversität Braunschweig and at the Universität der Künste Berlin. He constructs his works from ephemeral and amorphous materials. Water, sand, light and air are arranged in technical experiments that reshape scientific processes in aesthetic terms. While the material conditions are determined by the artist, the form they take is usually left to machines that reproduce seemingly natural phenomena such as the formation of sand dunes or a solar eclipse. In many of his exhibitions, the works and the apparatus that created them are shown side by side. In this way, the artist eludes metaphysical or poetic references. Instead, Wirthmann's sculptures are in a permanent state of flux and produce

an appearance that, as it were, also thematises the conditions of their creation. Markus Wirthmann has received awards such as the Cuanuswerk, Worpswede, the Dix Prize and the Art Fund Scholarship. He lives and works in Berlin. www.markus-wirthmann.de

O vybraných uměleckých dílech | About selected Artworks

Silvia Beck (DE)

The Viola Kamp File, 2023

Multimedia installation

Od roku 2011 provádí umělecká osobnost Viola Kamp nejen tajná vyšetřování jako agentka, ale také se prezentuje jako umělkyně. Svým prvním živým vystoupením v sólové show (*Die Eröffnung*, Berlín 2013) se její umělecká kariéra jako dvojnásobná zrychlila. Přitom se řídí performativní strategií, která definuje její uměleckou roli a identitu. Oslnivá osobnost hraje dvojí hru vůči obvyklým vzorcům prezentace v uměleckém světě – chůzi po laně mezi inscenovanou spoluúčastí a ošemetným ústupem. Kategorie a fixace hravě obchází tím, že současně naplňuje a porušuje očekávání. Pro Silvii Beckovou se fikce Viola Kamp stává projekční plochou, která zpochybňuje mechanismy uměleckého sebeinscenování a marketingu.

Since 2011, the art figure Viola Kamp has not only been carrying out undercover investigations as an agent, but has also been staging herself as an artist. With her first live performance in a solo show (*Die Eröffnung*, Berlin 2013), her artistic career as a double accelerated. In doing so, she follows a performative strategy to define her artistic role and identity. The dazzling personality plays a double game vis-à-vis the usual patterns of presentation in the art world – a tightrope walk between staged complicity and tricky withdrawal. Categories and fixations are playfully circumvented by simultaneously fulfilling and breaking expectations. For Silvia Beck, the fiction Viola Kamp becomes a projection surface to question the mechanisms of artistic self-staging and marketing.

Chan Sook Choi (KOR)

Myitkyina, 2019

2 Ch video installation, 4k on HD, 18:30 min

Video *Myitkyina* se zabývá příběhem korejských žen, které byly během druhé světové války v Barmě (dnešní Myanmar) nuceny japonskou armádou k prostituci jako takzvané "ženy útěchy". Ženy vystupující ve videu představují tyto "myitkyiny", jejichž výpovědi odkazují na výsledky výzkumu týkajícího se "žen pro útěchu" japonské armády. Nenápadným způsobem se tak vyjasňují rozpory dřívějších reprezentací. Historický zvláštní případ "myitkyinas" se tak stává univerzálním příkladem sexualizovaného násilí jako rozšířené bojové zóny války.

The video work *Myitkyina* deals with the story of Korean women who were forced into prostitution by the Japanese military as so-called "comfort women" during the Second World War in Burma (now Myanmar). The women featured in the video represent these "myitkyinas" whose testimonies refer to research findings related to the "comfort women" of the Japanese military. In a subtle way, contradictions of earlier representations are made clear. The historical special case of the "myitkyinas" thus becomes a universal example of sexualised violence as a extended combat zone of war.

Nadine Fecht (DE)

Surplus, 2021

5-part picture series, found price label on paper

Pětídílný přebytek prací ukazuje etikety nalezené na chodníku nebo odlepené z ulice, špinavé a poškozené, jak je obvykle nacházíme na zdraženém spotřebním zboží. Jsou to tedy předměty, které jsou součástí ekonomického cyklu, protože zviditelňují cenu výrobků. V této funkci jsou označovatelé směnné hodnoty. Odtrženy od této funkce se však samy stávají relativně bezcennými předměty. Jako průsečíky v mřížce chápané jako kresba naopak získávají estetickou hodnotu, která odkazuje k funkci ekonomického významového kontextu.

The 5-part work surplus shows labels found on the pavement or detached from the street, dirty and damaged, as we usually find them on priced-out consumer goods. They are therefore objects that are part of the economic cycle because they make the price of products visible. In this function, they are the signifiers of an exchange value. But detached from this function, they themselves become relatively worthless objects. As intersections in a grid understood as a drawing, on the other hand, they acquire an aesthetic value that refers to the function of an economic context of meaning.

Pavel Forman (CZ)

Evolution, 2019

Oil on canvas, 160×140 cm

Autor si pohrává s genetickým vztahem mezi opicemi a lidmi. Vytváří spojení mezi dvěma mláďaty příslušných druhů tím, že je nechává vzájemně komunikovat. Přitom zůstává otevřený, který z druhů se stal na naší planetě dominantním. Umělec se zabývá odpovědností, která z tohoto vztahu vyplývá.

The artist plays with the genetic relationship between monkeys and humans. He creates a connection between two babies of the respective species by letting them interact. In the process, it remains open which of the species has become the dominant one on our planet. The artist is concerned with the responsibility that arises from this relationship.

Viktor Frešo (CZ)
The Vase, 2016
Mixed media, 80 cm

Prezentované umělecké dílo slovenského umělce Viktora Freša je silným vyjádřením hraničních a mezních situací. Toto dílo akcentuje fenomén křehkosti, váza je násilně narušena silou (mačeta). Finální artefakt je vibrací mezi torzem původní předmětnosti, bolestí a zraněním. Frešo reflektuje nejen překračování fyzických hranic, ale také emoční a psychologické limity, jež za určitých okolností můžeme vnímat jako vektory nových existenčních možností.

The presented artwork by Slovak artist Viktor Fres is a strong expression of border and liminal situations. This work accentuates the phenomenon of fragility, the vase is violently disrupted by force (machete). The final artefact is a vibration between the torso of the original objecthood, pain and injury. Frešo reflects not only the crossing of physical boundaries, but also emotional and psychological limits, which under certain circumstances can be perceived as vectors of new existential possibilities.

Alexandra Holownia (PL)

Game, 2023

Live Performance, Idea and costume: Alexandra Holownia, Music: Anne Germanique

Představení *Hra* je inspirováno fotografiemi japonského umělce Nobuyoshiho Arakiho. Zabývá se pocitů uspokojení prostřednictvím sadistického bičování vysokými podpatky a současné konzumace ovoce a zeleniny ve tvaru penisu, jako jsou banány a mrkev. Představení ukazuje intimní hru dominantní ženy, která se snaží ovládnout svou podvědomou sexuální touhu.

The performance *Game* is inspired by photographs by the Japanese artist Nobuyoshi Araki. It deals with feelings of satisfaction through the sadistic whipping of high heels and the simultaneous consumption of penis-shaped fruits and vegetables such as bananas and carrots. The performance shows the intimate play of a dominant woman trying to control her subconscious sexual desire.

Martin Juef (DE)

bodies and spirits – the community, 2018

5-part photo series in light boxes, each 90×135 cm

V březnu 2018 měl autor možnost zúčastnit se konspiračního obřadu Candomblé se svolením k fotografování. Akce se konala ve favele na předměstí Belému, hlavního města státu Pará na severu Brazílie. Candomblé je afrobrazilské přírodní náboženství, které do Brazílie přivezli otroci ze západní Afriky a které je dodnes rozšířené zejména mezi chudšími vrstvami obyvatelstva. Během obřadu Candomblé se tanečníci uvádějí do transu, aby se jich mohlo zmocnit božstvo určené pro daný den. Tímto způsobem dochází k výměně mezi lidmi a jejich bohy (orixas). Snímky z fotosérie těla a duchové – komunita podávají živý dojem z nezbytných rituálních úkonů a vypovídají o duchovní soudržnosti komunity. Vypovídají také o chudobě a hrdosti těchto lidí.

In March 2018, the artist had the opportunity to participate in a conspiratorial Candomblé rite with permission to photograph. The event took place in a favela on the outskirts of Belém, the capital of the state of Pará, in northern Brazil. Candomblé is an Afro-Brazilian natural religion that was introduced to Brazil by slaves from West Africa and is still widespread today, especially among the poorer sections of the population. During a Candomblé rite, dancers put themselves in a trance so that a deity designated for that day can take possession of them. In this way, an exchange is established between the people and their gods (orixas). The pictures of the photo series *bodies and spirits – the community* give a vivid impression of the necessary ritual acts and tell of the spiritual cohesion of a community. They also tell of the poverty and pride of these people.

Francisco Klinger Carvalho (BR)

Sem título: O Fundo do Poço (Untitled: Absolute Low), 2020

Installation with iron grid

Kovová mřížka je často používanou konstrukcí v díle umělce Francisca Klingera Carvalha. Znamená změnu perspektivy mezi vnitřkem a vnějškem, mezi ochranou a izolací, péčí a útlakem, azylem a exilem. Tvoří hranici, která je otevřená na obou stranách, a vytváří tak spojení mezi protiklady. V tomto ohledu nabývá konstrukce s kovovými mřížemi výrazně politického významu. Instalace *Sem título: O Fundo do Poço* odkazuje na politickou situaci v Brazílii od roku 2016. Jedná se o situaci, která zemi hluboce rozdělila. Je však také důsledkem rozdělení, které existuje od konce vojenské diktatury v roce 1985. Tehdy byla v rámci nové ústavy o občanských právech současně vydána všeobecná amnestie proti pachatelům vojenské diktatury. S diktaturou se následně nikdy právně nevypořádala. Zločinci dodnes žijí na svobodě a bydlí v sousedství svých bývalých obětí. A obě strany o sobě navzájem vědí.

The metal grid is a frequently used construction in the work of the artist Francisco Klinger Carvalho. It signifies the change of perspective between inside and outside, between protection and isolation, care and oppression, asylum and exile. It forms a border that is open on both sides and thus creates a connection between opposites. In this respect, a construction with metal grids takes on an emphatically political meaning. The installation *Sem título: O Fundo do Poço* refers to the political situation in Brazil since 2016. It is a situation that has deeply divided the country. But it is also the result of a division that has existed since the end of the military dictatorship in 1985. At that time, in the course of a new civil rights constitution, a general amnesty against the perpetrators of the military dictatorship was issued at the same time. The dictatorship was subsequently never dealt with legally. Criminals still live in freedom today and they live next door to their former victims. And both sides know about each other.

Martin Kocourek (CZ)
Heart, 2011
Metal object, 50×48 cm

Stylizované srdce je všeobecně srozumitelný znak. Srdce ve tvaru pilového kotouče s ostrými hranami se stává bojovým znamením. Tento dojem v nás vyvolává obrys předmětu. Tvar tedy označuje předmět, tvarovaný předmět příběh a obrys jeho význam. Ve své celistvosti označuje odloučení od toho, co milujeme.

A stylised heart is a universally understood sign. Shaped from a sharp-edged saw blade, this heart becomes a martial sign. It is the contour of the object that gives us this impression. Therefore, the shape denotes the subject, the shaped object the story and the contour its meaning. In its entirety, it signifies the separation from what we love.

Tomáš Koudela (CZ)

You laughed, I was silent, 2023

3D letters, videos, variable dimensions

Umělecké dílo se skládá z trojice prvků, které se vzájemně doplňují a obohacují. Klíčovými prvky jsou dvě videa a jeden básnický text. Na obou videích jsme svědky záběru, kde kamera sleduje tváře dvou lidí. Dlouhý záběr zprostředkovává detail tváří a zachycuje jejich drobné grimasy a expresivní nuance. Tváře se obrací samy k sobě a ne na diváka. Je to, jako by se dívaly do zrcadla a divákovi se nabízí možnost nahlédnout hranici obrazu. Paralelně s tímto vizuálním prvkem je prezentován básnický text, který vibruje mezi tvářemi jako potenciální akustický reliéf obrazové složky. Text se vyznačuje metaforickým jazykem, prostřednictvím kterého se umělec snaží vyjádřit rodové a personální obsahy. Vykresluje tak dialog mezi obecnými a individuálními významovými rovinami. Vizuální a textovou složku lze vnímat nezávisle na sobě, jejich spojením vzniká synergie. Dvě tváře, které mlčky pozorují jedna druhou, a text, který vyvolává otázky o našem vlastním vnímání sebe sama a druhých, se spojují v jeden kontext.

A work of art consists of a trio of elements that complement and enrich each other. The key elements are two videos and one poetic text. In both videos we witness a shot where the camera follows the faces of two people. The long take conveys the detail of the faces and captures their small grimaces and expressive nuances. The faces turn towards themselves and not the viewer. It is as if they are looking into a mirror and the viewer is offered the opportunity to see the border of the image. Parallel to this visual element, a poetic text is presented, vibrating between the faces as a potential aural relief of the pictorial component. The text is characterized by a metaphorical language through which the artist attempts to express gender and personal content. In this way, he portrays a dialogue between general and individual levels of meaning. The visual and textual components can be perceived independently of each other; their combination creates a synergy. Two faces silently observing each other and a text that raises questions about our own perception of ourselves and others come together in one context.

František Kowolowski (CZ)

Head 22 II, 2010

Digital print, 145×100 cm

The photograph is a document of a situation where a man is sticking his head into a bush under unclear circumstances. With this unusual action we are confronted with a visual expression of crossing existential or coexistential boundaries. The semantic context can be understood as an artistic attempt to express new evolutionary paths or bioextensions, where the boundaries between man and nature are not fixed, but instead intertwine and enrich each other.

Fotografie je dokumentem situace, kde za nejasných okolností strká muž hlavu do keře. Touto neobvyklou akcí jsme konfrontováni s vizuálním vyjádřením překračování existenčních, respektive koexistenčních hranic. Významový kontext může být chápán jako umělecký pokus o vyjádření nových evolučních cest či bioextenzí, kde hranice mezi člověkem a přírodou nejsou pevně dané, ale naopak se vzájemně prolínají a obohacují.

Zorka Lednarova (SK)

Just a moment, 2020

Installation with railway beams and porcelain reliefs

Dílo *Just a moment* popisuje velmi osobní a intimní zážitek autorky. Je o krátkém okamžiku jejího umírání. Zorka Lednarová svým dílem zachytila tento okamžik, aby nás upozornila na pomíjivost a křehkost života. Za tímto účelem přenesla křivku EKG svého srdce, která zaznamenala její klinickou smrt na jednotce intenzivní péče, na porcelánové reliéfy a poté je instalovala v řadě na železniční trámy. Rytmus jejího srdečního tepu se spojuje s rytmem pomyslné lokomotivy. Křivka EKG se stává symbolem životní cesty, která může znamenat i přechod do jiného stavu. Na této cestě by nám měl být každý okamžik drahý.

The work *Just a moment* describes a very personal and intimate experience of the artist. It is about the brief moment of her dying. With her work, Zorka Lednarova has captured this moment to make us aware of the fleetingness and fragility of life. For this, she transferred the ECG curve of her heart, which recorded her clinical death in intensive care, onto porcelain reliefs and then installed them in a row on railway beams. The rhythm of her heartbeat connects with the rhythm of an imaginary locomotive. The ECG curve becomes a symbol of a journey of life that can also mean the transition to another state. On this journey, every moment should be precious to us.

Luciana Magno (BR)

Figueira Selvagem (The Wild Fig Tree), 2014

Video, 03:02 min

Integrace vlastního těla do krajiny je určujícím a opakujícím se prvkem v dílech umělkyně Luciany Magno. Podniká výzkumné cesty a prostřednictvím performativních akcí vytváří vztah mezi politickými, sociálními a antropologickými otázkami a probíhající kolonizací zejména amazonské oblasti. V přímém kontaktu s krajinou umělkyně aktivuje řadu procesů, které činí neviditelné mocenské struktury vnímatelnými. Zároveň její práce svědčí o hlubokém porozumění životům lidí v čase a prostoru.

The integration of one's own body into the landscape is a defining and recurring element in the works of artist Luciana Magno. She undertakes research trips and, through performative actions, establishes a relationship between political, social and anthropological issues and the ongoing colonisation of the Amazon region in particular. In direct contact with the landscape, the artist activates a series of processes that make invisible power structures perceptible. At the same time, her work testifies to a deep understanding of people's lives in time and space.

Matthias Mayer

SIX TT 01, 2015

Video, HD color, 14 min

Video *SIX TT 01* ukazuje Matthiase Mayera při vystoupení s "trojitým DJ setem" se 6 gramofony a 3 DJskými mixážními pulty. Trojitý DJ set vytváří multiplikovaný zvuk, který se záměrně liší od melodického hudebního mixu typického DJského díla. Během vystoupení se postupně přidává nová hudba, která zůstává v celkovém mixu. Tato zdánlivě iracionální akce zpochybňuje naše posluchačské návyky. Zároveň se otevírá nové pole pro umělecké zvukové experimenty.

The video work *SIX TT 01* shows Matthias Mayer at a performance with a "triple DJ set" with 6 turntables and 3 DJ mixers. The triple DJ set produces a multiplied sound, which is deliberately different from the melodious music mix of a typical DJ work. During the performance, new music is gradually added and remains in the overall mix. This seemingly irrational action challenges our listening habits. At the same time a new field for artistic sound experiments is opened.

Falk Nordmann (DE)

Stereo, 2013

72 drawings, sepia ink and watercolour on paper, each 30×21 cm

Odstředivá síla a gravitace, dvojníci a dvojnice, archetyp a obraz jsou předmětem vícedílné série *Stereo*, kreslené sépiovou tuší a perem. Tyto odrazy, volně vycházející z řeckého "stereos", které znamená prostorový, vytvářejí domnělý prostor, hru s rozměry. Na dvou listech ručního papíru je tentýž motiv k vidění ve dvou variantách: na jedné straně "primární" tušová kresba, na druhé monotyp vytvořený paralelně v průběhu kresby. Osově symetrickou kresbu, která je takto rozložena na dvou listech, lze rozložit na obě svíslé osy listu. "Původní" kresba a její monotypický odraz tak tvoří základ nejméně dvou obrazových podob. V rámci série prací převládá heterogenní kompozice: zdánlivě ilustrativní zobrazení se střídají s vyobrazeními, která více připomínají prostorově-architektonické motivy. Dohromady vytvářejí dynamický fond obrazů. Výběrem, skládáním a seskupováním vzniká nová komunikace v rámci zrcadlově obrácených

Centrifugal force and gravity, doubles and doppelgangers, archetype and image are the subject of the multi-part series *Stereo*, drawn in sepia ink and pen. Loosely based on the Greek "stereos", which stands for the spatial, these reflections create a supposed space, a play with dimensions. On two sheets of handmade paper, the same motif can be seen in two variations: on the one hand, the "primary" ink drawing, and on the other, the monotype created in parallel during the drawing process. The axially symmetrical drawing, which is distributed over two sheets in this way, can be laid out on both vertical axes of the sheet. Thus, the "original" drawing and its monotypical reflection form the basis for at least two pictorial appearances. Within the series of works, heterogeneous composition dominates: ostensibly illustrative depictions alternate with depictions that are more reminiscent of spatial-architectural motifs. Together they create a dynamic pool of images. Through selection, compilation and grouping, new communication is created within the mirrored individual sheets.

Armando Queiroz (BR)

MIDAS, 2009

Video, 10 min

Video MIDAS je alegorií na vesnici Serra Pelada v jihovýchodní Pará/Brazílii, kde bylo v roce 1979 objeveno velké množství zlata. Tento objev vyvolal v 80. letech 20. století invazi 80 000 až půl milionu zlatokopů. Do Serra Pelada vtrhli hlavně bezzemci z chudých severovýchodních států Brazílie a vojáci štěstěny a vytvořili nekontrolované chatrné osady. V tropickém deštném pralese byla vyhloubena 120 metrů hluboká a 300 metrů široká jáma s jednoduchými nástroji, jako jsou lopaty a krumpáče, a zlato se těžilo povrchoвым způsobem. Domnělý chaos při těžbě zlata byl ve skutečnosti přísně organizovaný.

Na pozemcích o rozměrech 2 × 3 metry pracovalo maximálně 10 horníků a nadloží přes kráter třicetkrát denně převážely tisíce nekvalifikovaných dělníků v 30kilogramových pytlích. Dostávali ekvivalent 50 centů za partu, jídlo a místo na spaní. Hranice pozemků byly bráněny proti konkurenci silou zbraní. Práci kontrolovalo několik stovek hledačů zlata, kterým patřilo asi 75 % povrchové jámy, zbytek tvořili nekvalifikovaní dělníci a pacholci se statusem nevolníků.

The video MIDAS is an allegory to the village of Serra Pelada in south-eastern Pará/Brazil, where large quantities of gold were discovered in 1979. This discovery triggered an invasion of 80,000 to half a million gold miners in the 1980s. Mainly landless peasants from the poor northeastern states of Brazil and soldiers of fortune invaded the Serra Pelada and formed uncontrolled shack settlements. A 120-metre-deep and 300-metre-wide hole was dug in the tropical rainforest with simple tools like shovels and pickaxes, and the gold was exploited in open-pit mining. The supposed chaos of gold mining was in fact tightly organised. No more than 10 miners worked on the 2×3 metre plots and the overburden was transported across the crater thirty times a day in 30 kg sacks by thousands of unskilled workers. They received the equivalent of 50 cents per gang, food and a place to sleep. The boundaries of the plots were defended against competitors by force of arms. The work was controlled by a few hundred gold prospectors, who owned about 75 % of the open pit, the rest were unskilled labourers and henchmen with the status of serfs.

Monika Rechsteiner (CH)

WIE VON SELBST (AS IF BY ITSELF), 2009

HD video, 33:00 min.

Cesta z okraje štěrkové haldy vede chodbami a šachtami, podél stěn, výklenků a okrajů. Plynule, neúprosně a bez odhalení logiky prostorové posloupnosti trvá kamera na zachycení schránky jako obrazu. Nikdy nedokončená jaderná elektrárna v zemi nikoho je poznamenána vodou, nese stopy rzi, vzdoruje povětrnostním vlivům jako ocel na denním světle. Nehybná industriální ruina činí z každého pohybu, z každého zvuku senzaci: Hlasy z obydlené čtvrti, šustění padajícího listí, déšť, rytmické bušení kladivem do dřevavé zdi. Pohledy ve filmové eseji Moniky Rechsteinerové jsou trvalé. Nepřetržitý postup obrazů dosahuje mnohem víc než jen dokumentování neúspěšné energetické politiky. (Text: Isabel Zürcher)

Coming from the edges of a gravel heap, the journey goes through corridors and shafts, along walls, niches and edges. Seamlessly, inexorably and without revealing the logic of the spatial sequence, the camera insists on capturing the shell as an image. The never-completed nuclear power plant in no-man's land is marked by water, bears traces of rust, defies weathering like steel in the daylight. The motionless industrial ruin makes every movement, every sound a sensation: Voices from the inhabited neighbourhood, rustling falling of blank leaves, rain, rhythmic hammering on a perforated wall. The views in Monika Rechsteiner's film essay are permanent. The continuous progression of the images achieves far more than documenting failed energy policy. (Text: Isabel Zürcher)

Nina E. Schönefeld

B. T. R. (Born To Run), 2020

HD-Video, 20:03 min

Příběh *B. T. R.* se odehrává v roce 2043 a zabývá se rostoucí mocí autoritářských systémů a s tím souvisejícím omezováním svobody tisku a svobody slova. Film vypráví příběh hlavní hrdinky S. K. Y.. Ta pracuje v krajně pravicové vzdělávací instituci a o svých rodičích nic neví. Začne pátrat po svém původu. Aby našla odpovědi na své otázky, kontaktuje skupinu nezávislých novinářů a vydavatelů. Ti žijí v neustálé hrozbě vězení a smrti. Video *B. T. R.* si bere na paškál estetiku různých žánrů - od blockbusterových seriálů jako *Černobyl* nebo klasik filmové historie jako *Clockwork Orange* až po návody na počítačové hry i kvalitní streetwearovou videoreklamu Gosha Rubchinskiy & Balenciaga. Vzniká tak vizuální jazyk s aktuálními odkazy na globální politiku, který je svůdný a zároveň důvěrně známý, čímž jsou scénáře o to znepokojivější. Film *B. T. R.* je o budoucnosti, ale má kořeny v současnosti. Vychází z podrobného výzkumu, např. o Julianu Assangeovi & Edwardu Snowdenovi, o společnosti Cambridge Analytica, o investigativní žurnalistice a krajně pravicových hnutích.

The story of *B. T. R.* is set in the year 2043 and deals with the growing power of authoritarian systems and the associated restriction of freedom of the press and freedom of speech. The film tells the story of the heroine S.K.Y. She works in a far-right educational institution and knows nothing about her parents. She begins to research her origins. To find answers to her questions, she contacts a group of independent journalists and publishers. These live with the constant threat of prison and death. The video *B. T. R.* takes on the aesthetics of various genres – from blockbuster series like *Chernobyl* or classics of film history like *Clockwork Orange* to computer game tutorials as well as high-quality streetwear video advertising by Gosha Rubchinskiy & Balenciaga. In this way, a visual language is created with current references to global politics that is seductive and familiar at the same time, making the scenarios all the more disturbing. The film *B. T. R.* is about the future, but has its roots in the present. It is based on detailed research, e.g. on Julian Assange & Edward Snowden, on Cambridge Analytica, on investigative journalism and far-right movements.

Bignia Wehrli (CH)

Sternenschrift (Star lettering), 2014

Starlight on 35 mm film, 5 pigment prints on Hahnemühle paper, each 167×111 cm

Sternenschrift zobrazuje pět zemědělských pracovních cest při senoseči ve švýcarském Sternenbergu, které otec Bignia Wehrli, vybavený GPS, absolvoval na konci léta 2012. Tyto pracovní cesty autorka sledovala v zimě 2014 pomocí fotoaparátu a speciálně vyvinutého přístroje, hvězdného pera, a za svitu hvězdy. Díky dlouhé expozici vynikly na negativu stopy hvězdy.

Sternenschrift shows five agricultural work routes while haymaking in Sternenberg (Switzerland), which Bignia Wehrli's father, equipped with a GPS, covered in late summer 2012. The artist traced these working paths in winter 2014 with a camera and a specially developed instrument, the star pen, and with the light of a star. Through long exposure, the traces of the star stand out on the negative.

Markus Wirthmann (DE)

Tracht & Habitus – Salzsee (Costume & Habitus – Salt Lake), 2011

Installation with pond foil, water, copper sulphate and sodium chloride

Markus Wirthmann vytváří své instalační sochy na základě přírodních jevů a vědecko-technických pozorování. V experimentálních uspořádáních se interakce složek, jako je voda, písek nebo sůl, s faktory, jako je světlo, teplota a vlhkost, mění v estetické procesy. Rámcové podmínky jsou pro diváka viditelné a vznikají díla, která tematizují své prostředky a zároveň odhalují svůj umělecko-experimentální postup. Solné jezero ze skupiny děl *Tracht & Habitus* tvoří solný roztok rozprostřený na fólii. Jak se voda během výstavní doby postupně odpařuje, původně tekutá látka se mění v krystalický, tj. pevný agregátní stav. V průběhu tohoto procesu se také mění barva látky z modré na zelenou. Touto dramaturgií autor vytváří síť vztahů, která zahrnuje zkoumání příslušného místa, použitých prostředků a zapojení diváka.

Markus Wirthmann develops his installation sculptures on the basis of natural phenomena and scientific-technical observations. In experimental arrangements, the interaction of components such as water, sand or salt with factors such as light, temperature and humidity is transformed into aesthetic processes. The framework conditions are visible to the viewer and works are created that both thematise their means and reveal their artistic-experimental procedure. The salt lake from the group of works *Tracht & Habitus* consists of a salt solution spread out on a foil. As the water gradually evaporates during the exhibition period, the initially liquid substance transforms into a crystalline, i.e. solid, aggregate state. In the process, the colour of the substance also changes from blue to green. With this dramaturgy, the artist establishes a network of relationships that encompasses the examination of the respective location, the means used and the involvement of the viewer.